236798

Karácsonyvendégek válogatott nyögései.

BUDAPEST

Singer és Wolfner kiadása

Ára 50 kr

VIII
L. eleg. m.
1027.

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Sanyaró Vendel

válogatott nyögései.

OSZK
Országos Szé[illegible] Könyvtár

NEM. MUZEUM KÖNYV-TÁRA

BUDAPEST
Kiadja Singer és Wolfner könyvkereskedése
Andrássy-ut 10.

Motti :

Hányan vájyunk, kik csak születünk és halunk
Csupán, hogy a létszám változzék általunk.

*

Tisztek se voltunk, máris degradáltak —
Zok szóval ezért mégsem illetem
Sem a minisztert, sem a honatyákat —
Mert czimet adtak volna szivesen.

72

Markus Samu könyvnyomdája Budapest, Andrássy-ut 12.

Előljáró nyögdelet.

Nemzetem veterán éhészei!

Rabszolgái a fölvilágosultság századának!

Itt vagyok. Nem a Munkácsy ecsetéből bujtam ki, hanem a nyomoruság talyigája tolt ide közibétek.

Itt vagyok köztetek, hivatalos levegőtől megszürt testemmel, teljes uniformisban, melyet a napidíjak árán szereztem a Szerecsen-utczán.

Üdvözöljétek megjelenésemet!

Eljöttem hozzátok, hogy vigasztaljalak bennneteket parizeren, szafaládén, töpörtyün, brinzán és pörkölt fűrészporból szürt kávén, a ti szomorkodó estvéiteken ott a ti siralomházatokban: az „Ezüst balhában“.

Tanácsos, konczipista, irodatiszt s mindafféle czifra nyomoruság szülöttének sóhajtásait türjétek csöndesen s tegyétek rá a nyomoruság talyigájára! Majd annak nyikorgása elnémitja őket. Türjetek és támogassatok, mert a czél, mely felé az éhség párái nyomnak, az, hogy testté váljék a költő igéje: „Has, alkoss, gyarapits“!

S. V.

OSZK
Országos Szechényi Könyvtár
I-2
236798
R
1965

Sanyaró lant.

Másolás a mesterségem,
Másolgatok egész héten,
S mind a mellett koplalok —
Én napidijas vagyok.

Isten a megmondhatója,
Hogy el vagyok adósodva!
S fizetni? azt nem tudok —
Én napidijas vagyok.

Zálogházban van mindenem,
S nincs rá módom, hogy kivegyem,
Pénzt senkitől sem kapok —
Én napidijas vagyok.

OSZK Országos Szechenyi Könyvtár

Kalap, kabát, minden kopott,
Czipőm is rég lyukat kapott;
Jobbhoz sohsem juthatok —
Én napidijas vagyok.

Ha a várt „első“ itt van már,
Szabó, suszter nyakamra jár;
„Kérek pénzt! Mikor kapok?“
Én napidijas vagyok.

Ha az utczán végig megyek,
Mind azt hiszik az emberek,
Talán kisértet vagyok —
Csak napidijas vagyok.

Ebédelni ritkán járok,
Még ritkábban vacsorálok;
Igy mulnak a szép napok —
Én napidijas vagyok.

S majd ha egykor kinban, lázban
Kiszenvedek a kórházban,
Menybe visznek angyalok —
Én napidijas vagyok.

OSZK
Országos Szechényi Könyvtár

— Egy hónap alatt im *ez* lett belőlem. Naponkint egy esztendőt vénülök. Milyen leszek én 20 év mulva, amikor az ideiglen helyettességből a tényleges helyettességbe lépek elő!

*

— Nem soká rágódom a papiroson. Beállok phylloxerának.

*

— Fentartással fogadom azt a hirt, mintha az ischli császár találkozás alatt a felségek a dijnok-ügyekről tanácskoztak volna.

*

— A kinézereknek Fu-Csu az, ami nekem Fucs-eheu! Mert mindig eheus vagyok.

*

— Hazát és szabadságot kaptak a szászok, mégis zúgolódnak. Ha én egyszer miniszteri tárczát kapnék, nyugodtan tekintenék vissza dijnoki éveimre.

*

— Mig ifju voltam, éretlennek tituláltak. Hogy férfiságba léptem, azt mondják: penészesedem.

*

— Magam már elévültem, a czipőm még pót-intézkedést remél.

*

— Egy tanácsos többet nyom tizenkét dijnoknál.

*

— Isten hat nap alatt teremtette a világot, a hetedik nap megnyugodott. A concipistánk egy nap nyugszik, hat nap meg teremti a restantiákat.

*

— Udvarias tanácsosnak csúnya a leánya.

*

— A renumeráczió nem más, mint a megtakarított napidijak összegének a kamatja.

*

— Ha szafaládét parancsolok a Cziráknál, megkérdem mindég, hányadiki kiadás? Mert disznó sajtot az »ezüst balhában« antiquarice kapok.

*

— A czárnak az élete meg az én napidijam soha sincs bátorságban.

— Azt irja Detsinyi a tentájáról, hogy nem lesz kocsonyás. De inkább azt igérné, hogy megkocsonyásodik. Akkor legalább telnék a tentájából egy kis vacsora.

*

— Az Éhenbeőgh Franczi, az önkéntes dijbőjtnök, erősen vádolgat a princzipálisomnál. Ime: az anarchismus háboruja a tőke ellen!

*

— Szeptember. Végére járunk a szilvaszezonnak. Közelednek a kétszer szürt tea-esték.

*

— Hogy is tudta az a Gergely pápa a szökő évnek fölös napját utolsónak illeszteni be? Mért nem csinált belőle egy tizenharmadik hónap elejét?

*

— Vagy nagyon alant, vagy nagyon fent: vagy pincze-, vagy padlás-szoba a lakásom.

*

— Őszi felhők boritják a kék eget. Felsőkaputos napok virradoznak a boldog halandóra. Most kezdem érezni mily hőség uralkodott a nyáron.

*

Országos Széchényi Könyvtár

— Nézem a konczipistát: a gyerek még csak most kezd pelyhezni. Nézem a praktikánst: az meg hózentrágerral szórítja a nadrágját a derekához. Egész gyerekvilág ebben a hivatalban! Csak a tanácsosomnak a kopár feje, meg a fasciculusokban szomorkodó restancziák mutatják, hogy nem a »Fröbel-kertben« vagyok.

*

— Sok irigyem volt a »félhivatalos« czimemért, mikor alapitványi dijtalan számfeletti ideiglenes magán napidijas 1-ső osztályu önköltséges gyakornok helyettes jelölt voltam. Ilyenkor a szegény hitelezők huzták a rövidet, mert azzal vigasztaltam őket: »Irja fel, s ha pénzre lesz szüksége, törülje ki!«

*

— Diurnista téntája a hónap elején születik, utóján kapja a keresztvizet.

*

— Egy laikus félnél több haszon kandikál ki, mint 20 darab szakértő fiskálisnál.

*

— Minek engedélyeznek nekünk szabadságot, mikor itthon sem tudunk megélni?

*

Országos Széchényi Könyvtár

— Az én Koplalaghy kollegám tegnap egész ünnepiességgel nevezte ki az überczihájáát téli kabátnak.

*

— Jubilálnak a szakemberek. Az Éhenbeőgh Franczi igás társam is közeledik 25 éves másolói jubileumához. Rávettem a gyereket egy gyönge alkalmi málé szoáréra sült-tök fagylalttal.

*

— Azt mondja Bismarck, hogy a kivándorlás csak azt bizonyitja, hogy az embereknek pénzök van. E szerint az is áll, hogy igen jó módban kell lennem, mert a kvártélyos asszonyom megint felmondott. Nincs erősebb bizonyitéka a vagyonnak, mint ha fizetés képtelenség miatt teritik ki a lakó plaidjét. S a végrehajtó is addig foglal, amig millionáriussá nem egzekválja az embert. Hja ja — ha az ember minden nap ujat nem tanulna, nem kellene a régit elfelejtenie!

*

— Állandó népkonyhák felállitása: ez a mi drágasági pótlékunk.

*

— A hol én nem vagyok, ott az egerek dolgozzák fel a restancziát.

*

— Manapság, midőn annyi a párbaj, s mindenki a legkisebb dologért *elégtételt* kér: én, a kinek annyi baja van, csak *elég ételt* kérek.

*

— Nekem — mondja az Éhenbeögh Franczi kollegám — nekem a hust, asztalomnak e fehér hollóját, legtöbbször német orthographiával kell irnom, igy: *husch!*

*

— Nem ismerek fölöslegesebb valamit, mint a fogpiszkálót.

*

— Ha pater Göndöcs okleveles méhész, akkor én kiérdemesült éhész vagyok.

*

— Teljes életemben mindig arisztokrata érzelmü voltam, most is egész főuri életmódot viszek; napjában csak kétszer eszem: délben a főzeléket, este meg a hozzá való kenyeret

*

— Ha a gyomrát Noé apánk künn feledte volna a bárkából: megélhetne a pausálénkból még a miniszter is.

*

— A kegyelmes urunk exposéjában van a mi számunkra is egy kis czérnára való.

*

— Nálunk a pap nem egyéb, mint az érdemnek emlékhalma.

*

— »Sanyaró ur! Hol voltunk tegnap, hé?!» — dörög rám az irodafőnök ur. — »Nagyságos igazgató ur« — felelém megadással — »az ingemet mosattam.«

*

— A gyakornok-aspiráns csak disz figurája a főnök előszobájának: nézegetni valót nyujt a várakozó feleknek.

*

— De szép halál lehet az, csömörben halni meg!

*

— No Vendel, rád jár a rúd! Szentgyörgyi állam titkár urban hatalmas irigyedre akadtál. Egyébként, ha irigyli sorsomat, szivesen átengedem neki.

*

— Pedig sokjába fog kerülni ez a dijleszállitás az államnak. Mert eddig legalább, ha ehettünk, csak a magunk kenyerét meg krumpliját ettük. Most azonban kénytelenek leszünk a ragasztó ostyát megenni. És ez az állam pénze!

*

— Azt rendelte a kerületi orvosom, *budai* vizet igyam. Kérdem tőle fohászkodva: »nem jó lesz a pesti is?«

*

— Múlik a tél, jő a tavasz. Látom, érzem... drágul az aszalt körte meg a pattogatott kukoricza.

*

— Amióta dijnok vagyok, állandóan gyomorhurutban szenvedek: nem tudok enni.

*

— Beütött a takarékosság krachja az államba. Magához rendel bennünket a multkor az elnök és elmondja: az igazságügyminiszter úrő kegyelmessége az irodai általányból — takarékossági szempontból — a tollakra előirányzott összeget törölvén, elrendeli, hogy mivel mindennek, ami létezik, van rendeltetése: növeszszék meg a dijnok urak a mutató ujjuk körmét, hasítsák meg és irjanak azzal.

*

— Egyet gondoltunk mindannyian: sztrájkolunk! Ha már koplalni kell, legalább sétálgatunk mellette.

*

— Mi vagyunk a modern alchymisták. Kapunk réz krajczárt és csinálunk belőle arany eret.

*

— Ne busuljanak a kiszabadulni vágyó hadkötelesek a Brooserianum megszünte fölött. Álljanak be napidijasnak és éljenek meg $31\frac{1}{2}$ krajczár napidijukból. Ezzel a móddal még népfelkelni sem kell. Csak az a baj, hogy — ha megfogadják ezt a tanácsomat — óriási tul productióban leszünk és rohamosan leszáll majd az árunk.

*

— Csak a tudós Dr. Tanner a megmondhatója: az éhezés mesterség, müvészet, vagy tudomány-e?

*

— Itt van a nyár. Haj, haj! Hosszabb napok és rövidebb dijak!

*

— Ha a takarékosság erény, mi vagyunk a legerényesebb emberek.

*

— Nekünk nincs már hitelünk a derék Lefcsáknénál. Valjon lesz-e póthitelünk?

*

Országos Széchényi Könyvtár

— Rám förmed a főnököm. »Mit morog maga Sanyaró?« — »Bocsánat« — szólok; »nem én morgok, hanem a gyomrom.«

*

— Ebben a nagy melegségben kutya napokról beszélnek. Nekem az egész esztendőben kutya napjaim vannak.

*

— »Ne busulj Vendel«, mondja a napokban kollegám az Éhenbeőgh Franczi;» van még akinek roszabb a dolga. Lásd: a katonának lénungja csak hat krajczár!« — »Könnyü neki« nyögöm vissza. »Mert a katonának silány lénungjából csak meghalni, de nekem megélni kell.«

*

— »Uráim, díl megván, mehetneg enyi!« mondja nyomatékkal tegnap a főnyög. — M.... ehetnénk.

*

— Milyen istenes dolga van azoknak a szíúindiánereknek az állatkertben! Semmi munka, szabad stáczió, naponkint 2 frt diurnum. Csak onnan Montezuma vármegyéből vetődne ide egy impresario s vinne minket oda ethnographikus csodának a jómódu rézbőrüek közé!

*

— Diurnistának olyan kevés a vére, hogy minden szem balhára a kormány luxus adót vethetne ki.

*

— A minap öt kollégámmal a czirkuszba mentem. Kérdi tőlem a pénztáros: »Hány jegy tetszik?« — »Csak egy«, — mondok; »elférünk mi egy ülésen mind az öten«.

*

— Azzal ijeszt az Éhenbeőgh Franczi kollegám, hogy ha ezekben a melegekben ily rohamosan apadok: a magas kormány még fogyasztási adó alá vet.

*

— Szent Herbateofrastus! . . . ha én ebből a szörnyü testi melegemből eltehetnék magamnak télire!

*

— Bizvást elmehettem volna tüntetni. Az árnyékot sem agyon nem szurhatják, sem le nem tiporhatják.

*

— A tudósok váltig tagadják a spiritistáknak azt az állitását, hogy létezik egy negyedik dimensio, mely ugyan látható, de térben ki

nem terjed. Pedig hát hiába, tudós professor urak: itt vagyok *én!*

*

— A másik kollegám, Alig Éhnok, egyre biztatja a gyomrát, hogy majd jól lakik egyszer. Még megjárja szegény, hogy a gyomra elhiszi neki és kitágul a hosszu várásban.

*

— Szeretnék megkérdezni egy hires orvost, mire szolgál némely embernél a fog, s voltaképp mi functiója van a gyomornak?

*

— A mult héten beállitottam a borbélyhoz, hogy szabaditson meg három zápfog alkalmatlanságától. „Három fogat egyszerre“! — kiáltja hüledezve a fogak müvésze. — „Igenis“ mondom. „Nem vagyok luxushoz hozzá szokva.“

*

— „Miért nem teszi a téli kabátját zálogba, ha szükségben van?“ kérdi a napokban a Bukovay jogász úr. „Jaj kérem, akkor nyáron mit öltsek magamra?“ felelém neki.

*

— Nedvet találtak fel, mely az ételt pótolja. Mi haszna? Nálunk a napidijból egy garasára szaftra sem telik.

*

— Hüh! Szabad lóhust árulni! Végre mink is böftökelhetünk már kedvezmény árakon.

*

— A diurnista-intézmény körülbelől 300 éves lehet, amit onnan magyarázok, mert ennyi ideje épen, hogy a krumplit Europába hozták.

*

— Mondják, hogy ez az élet tulajdonképen iskola. No, ha az: akkor mi diurnisták minden nap ott vagyunk marasztva ebédre.

*

— A mi operánk a városligeti „Paprika Jancsi.“ Oda is csak akkor megyünk, ha lumpolunk.

*

— Szerelmi viszonyt nem akarok kezdeni. Félek, hogy abból is csak annyi fog jutni, mint a napidijból.

*

— Fabinyi miniszter úr ő exja oda nyilatkozott, hogy szivén viseli a mi sorsunkat. De

hát a mi sorsunk a koplalás! Tán csak nem azt kivánja, hogy váltig koplaljunk?

*

— A vastag nyomoruságot a vékony tárcza példázza.

*

— Te jóságos Isten!... köszönöm neked, hogy nem teremtettél engem annak az állatkerti óriásnak! Törpévé kellene zsugorodnom a mostani fizetésem mellett.

*

— Aki az én czipőmet csinálta, annak talán már az unokája is veterán.

*

— Nem értem, mért maradunk mi diurnisták! Mintha bizony le volnánk kenyerezve — pedig dehogy vagyunk!

*

— Az a sereg, melyet a szél fuvott tova a földről — bizonyosan diurnista had volt.

*

— Ha ezt az én gunyámat más vette volna meg, már rég mint bankó forogna közkézen.

*

OSZK

— A Miatyánknak az a mondata: „és ne vigy minket a kisértetbe!“ — azt jelenti: és ne teremts belőlünk diurnistát.

*

— Csak attól félek, hogy van tulvilági élet. Irgalmas Egek! . . . hát nem elég a koplalás ide lenn?

*

— A mi imánk a mészároshoz, sóhajunk pedig a pékhez száll.

*

— Most kapok 39 krt, tehát nevemnek minden betüjére 3 krt. Milyen szerencse, hogy nem Ó Pál a nevem!

*

— A diurnista valóságos jövendőmondó. Én legalább határozottan tudom, hogy a jövő héten nem fogok ebédelni.

*

— Mindenkin meg tudnék könyörülni, csak egy hentesen nem!

*

— „Quem dii odere, paedagogum fecere“ — tartja egy hajdani példaszó. Hajdanában bizonyosan a diurnista paedagogus is volt.

*

OSZK Országos Széchényi Könyvtár

— A ki a sorozástól fél, az álljon csak be diurnistának.

*

— Egy könyv jelent meg a kövérség ellen. Igazi istenkáromlás ilyen munkát irni!

*

— A mi „Angol királynénk“ reggel a kofa, délben Szt. Istváni Lacziné, este a vastag pékné.

*

— „Mi a lehetetlenség?“ — kérdi a Bendő szomszéd. „Hogy valaki — felelem neki — megérezze, ha egy diurnista rálép a tyúkszemére“.

*

— Ha akkora virsliket adnának 4 vasért, amily hosszú sorokat irok, akkor mindig kitárt iven irnék.

*

— II. Fülöp spanyol királynak birodalmában soha sem szállt le a nap; a mi napunk meg itt Budán soha sem kél föl.

*

— Még a legyek is csipkednek, pedig nekik több husok van, mint nekem.

*

— Mondják, hogy a krumpliban sok a keményitő. No, hisz akkor mi diurnisták egy-egy állami keményitő gyár vagyunk.

*

— Kérdik tőlem: a nagy nyomoruság mellett mért hordok czilindert? — „Hm! — mondok — ha az Iczik handlé másfélét nem árul“.

*

— „Miért nem nősülsz“? — kérdi ingerkedve egy ismerösöm. — Amire igy felelek: „ugyan honnan jutna belőlem fölösleges oldalborda feleségre!?“

*

— „Fortuna szekerén okosan ülj“! mondja Faludi. A diurnista, ugy látszik, ennek a szekérnek már a vendégoldalán sem kapott helyet, hanem csak ugy szalad utána.

*

— Nem minden éhező ember diurnista; de minden napidijas éhezik.

*

— A pápa Augustus 20-ikára az egész országnak megadta a fölmentvényt a böjt alól — csak nekünk nem.

*

— No, én ugyan minden ruhámat elküldhettem volna a régiség kiállitásba.

*

— Én is diaetát tartottam a fürdő saison alatt: estve uzsonáztam fel az ebédemet.

*

— Kérdi a Franczi, ha tartom-e az ünnepeket? — „Hogy ne?“ — felelem; — „minden vasárnap húshagyó keddet tartok“.

*

— Kezd immár derengeni az én napom is. A multkor kedveskedett a kormány egy üveg karból savval.

*

— A napokban egy illusztrált ujságpapirosba göngyölve pakoltam el magamnak estére egy kis délről maradt tésztát. Este a tészta természetesen ki volt száradva, a képből pedig lett egy eredeti — olajfestmény.

*

— Ha a léghajósok diurnisták lennének, akkor könnyen repülne a léggömb.

*

— Kérdi minap a Franczi, mi a különbség köztünk meg a Silberer között? — »Nem sok«, mondok: »az is a levegőbül él, mink is.«

*

— **Menu a mezitlábasnál:** Első fogás: *pattogatott;* második fogás: *kifőtt kukoricza;* harmadik fogás: *piritott tökmag.*

*

— Az én gyomrom olyan üres, hogy a léghuzamot rögtön megérzem belől.

*

— Derék! Succi kiállotta a koplalási próbát. Már most bátran beállhat közibénk.

*

— No nekünk is fölösleges volna az egyenruha! Megismerik már a csontjáról a napidijast.

*

— Ha „szegény ember szándékát boldog isten birja“ — akkor az isten tele van a diurnisták szándokaival.

*

— Már van reményem, hogy nem fog ki rajtunk semmi. Ha Chevreul — pedig még nem is napidijas, csak tudós az istenadta! — elérte a száz évet: én nem adom alább 150-nél.

*

— Mio caro signore Succi! . . . más az a választott, és más az a kénytelen koplalás!

Őn amabból jól megél, mi ettől nem birunk éhen halni.

*

— *Napidijas:* ez voltaképen azt jelenti, hogy a napfény a mi fizetségünk. Aranynak arany — de a Bábi néninél nincsen neki kurzusa.

*

— „Megérezted-é Vendel a napidij leszállitását?“ kérdi egy ismerősöm. „Én nem — felelek — hanem a pékgyerek és a kofák, azok megérezték.“

*

— Én csak a városligetben szeretek sétálni. Annyi port nyel ott az ember, hogy szinte jól lakik.

*

— Olvasom az Ó-Testámentomban, hogy az Ur minden férfiuból egy-egy bordát kivett. Egészen elkeseredtem! Hogy volt hozzá lelke, ezt *rajtam* is véghez vinni?

*

— Nem fura, hogy az, a ki csaknem olyan földhöz ragadt szegény mint a napidijas, a kol*dus,* gazdagságot hord a nevében!

*

Országos Széchényi Könyvtár

— Ha az a kolera-bacillus csakugyan az ember gyomrába kerül — legalább már ne lenne olyan parányi!

*

— Miért nem forralva iszom a vizet? kérdi gunyolódva az Éhenbeőgh Fránczi. Felelem neki: „Mindegy nekem, akár nyersen, akár pedig főzve eszem meg a bacillust!“

*

— Ajánlja a Scheuthauer professor úr, hogy a kolerás időben jól táplálkozzunk és egészségesen öltözködjünk. — A tanár úr bizony jobb viczeket is mondhatna.

*

— „El vagy-e már látva valamivel télire?“ — kérdi a Fránczi. — „El — felelem neki: karból savval.“

*

— Megint népkonyha! Nem tartom már mesének az egyptombeli sovány hét tehenet, a melyek fölfalták a hét kövéret. Én bennem is egy gombócz van, a mely hét akkora mint magam.

*

— Én előttem csak *egy* nóbel első család van; a Breselmayer dynastia.

*

— Koplalnokyt kinevezték Belgrádba 3000 frankkal. Hát cserélnék én a belgrádi császárral, ha én is szolgálhatnám!?

*

— Egy az én férfi ideálom: az Opera portása.

*

— Fogat huzattam a miseriknél. Azt mondták, kopott volt. Uristen, valjon mitől?

*

— Megsegit az isten, lehetek még én házi úr — Szögeden.

*

— Felmondták a hónapos ágyamat, mert már vacsora előtt feküdtem le.

*

— 100,000 forintért koplalni nem nagy mesterség. — 5 kron ebédelni: ezt tegye meg Succi úr.

*

— Megvan! Rájöttem a titkára a műkoplalónak. Hát budapesti vizet iszik, a hamis.

*

— Szeretném megpróbálni; tudnék-e egész nap enni is?

*

— Egy gondolat bánt engemet: mért köll nekem fogyasztási adót fizetnem?

*

— Minden a szerencse dolga! Az a Succi hetekig nem eszik, és hire az egész világot járja. Mi évekig koplalunk, és ránk senki sem gondol.

*

— A hideg — azt mondják — össze húzza a testeket. No hiszen, még az kell az én ebédemnek!

*

— Egész Olaszországban koplalók versenye. Nyilván diurnista-strike ütött ki ottan.

*

— A nagy névre vergődött olasz koplalók egy orvosi testület felülvizsgálása mellett koplalnak, mi magyar diurnisták meg a nagyméltóságu miniszteriumé mellett.

*

— Ők a koplalásból fizetést húznak, mi a húzott fizetésből koplalunk.

*

— Egy ebédért mindenkit megtanitok a koplalásra.

*

— Boldog Olaszország! Csak két éhezője van neki: Succi és Merlatti.

*

— Ó az a Merlatti! Az a telhetetlen koplaló!

*

— A déli harangszó olyan nekem, mint a ki kivülről hallgatja a szinházi csengetést.

*

— Ha a diurnista ebéd előtt kenyeret eszik — az szomorú; ha ebéd után eszik, — az még szomorúbb; ha ebéd idején eszik — az a legszomorúbb.

*

— Bizony nem tudom én, melyik dicsőbb: az-e, kinek bőségben van meg a mindennapi kenyere — mint Rothschildnak; vagy pedig az, kinek nincs is szüksége a mindennapi kenyérre, mint Succinak és Merlattinak.

*

— Nem bánnám én, ha egy liba vagy pulyka 100 arany volna is, csak egy poloskáért egy piczulát adnának!

*

— Egyet tanácsolhatnék: állitsanak fel diurnista egyetemet. Tanner legyen a dékán, Succi és Merlatti legyenek a professorok.

*

— Eddig azt tartotta egy viczes ur, hogy az emberiség két osztályból áll: az egyik azért él, hogy egyék — a másik azért eszik, hogy éljen. A legujabb események azt mutatják, hogy az egyik azért él, hogy koplaljon (napidijas); a másik azért koplal, hogy éljen (műkoplaló).

*

— Tanner, Succi, Merlatti: szép névsor! Már csak én kellenék közibéjök.

*

— A diurnista akkor sem ur, ha egyedül van.

*

— Ezentul mindent amit megeszem, először megvizsgálok górcsővel, hogy nagyobbnak lássék.

*

— Csak azt mondom én, hogy ezzel a sok koplalással már nagyon jóllaktam.

*

— Csakugyan az én politikámat fogadnák el irányadóul a pénzügyekben? Eltelnék büszkeséggel, ha a büszkeségből jól lehetne lakni!

*

OSZK Országos Széchényi Könyvtár

— Azt mondják: a pénzügyminister ur ő excja lelkiismereti furdalást érez, mert nagy a deficzit. Nem csuda, hisz mindennap találkozik velem.

*

— A Merlatti koplalása véget ért, az enyémet prolongálták.

*

— Tulkiadás az állam háztartásában — az én gyomromban meg semmi bevétel.

*

— Benéztem a menazseria bodéjának egy résén. Épen etetés volt. Hej! ha az a menazseriás engem majomságra méltatna!

*

— De hisz akkor négykezü létemre két annyit másoltatnának velem!

*

— Népfelkelő vagyok! Jaj neked muszka: fölfallak!

*

— Más országban a koplalás sport, nálunk monopolium.

*

— Merlatti, Succi üstökösök. Mi vagyunk a naprendszer.

*

— „Éltem delén vagyok“, mondta multkor a főnököm. Mit ér az élet dele, ha délre nincs eledele!

*

— A közrendőri állás egy fokkal magasabb a mienknél. Őket konyha körüli szolgálatra is alkalmazzák.

*

— Hej, ha a jogászok nekem is tüntetnének úgy, mint hajdan Tiszának, mikor tojásokat hajigáltak be az ablakán!

*

— Minket diurnista népfelkelőket, ugy hallom, olyan várakban helyeznek el, melyeket az ellenség éheztetéssel akar bevenni.

*

— Ha az Opera portását látom, eszembe jut, hogy ehhez az emberhez képest én csak „huskivonat“ vagyok.

*

— A diurnista halálára joggal el lehet mondani, hogy „jobb létre szenderült“.

*

— Negyven millió póthitel! . . . Fázva sejtem, hogy a napi dijamból megint lekopik egy piczula.

*

— Be szeretnék én a gr. Teleki Sándor ezredes úr adjutánsa lenni, ha még egyszer ő vezénylené a szalámisi csatát.

*

— Kaptunk egy izraelita kollegát. Még nem tudja a boldogtalan, hány hosszú napja lesz neki!

*

— Végre! A tanács minket bíz meg az erzsébettéri verebek kipusztitásával.

*

— Mióta egy pinczérrel vagyok egy ágyon, lázas álmaim vannak.

*

— Ha a korgás beszéd számba menne, én volnék a leghiresebb hasbeszélő.

*

— Leirhatatlan harczias hév fogott el, amikor olvastam, hogy a kormány 20,000 drb hús conservet rendelt meg.

*

— A munka-időt egy órával megtódják és a napidijból egy hatoskát levonnak. Holdtölte és holdfogyatkozás egyszerre.

*

— Azt mondja Buckle: a természetben semmi sem fölösleges. Hát az én fogaim?

*

— Kedves jó Február! Ebben a hónapban két nappal kevesebbet fogok koplalni.

*

— A vacsora idejét kellemesen fogom eltölteni ingyenes népfelkelő czéllövészettel.

*

— Azt mondja az ingyenes doctorunk, hogy has-takarót vegyek. Nem tudom miből mikor has-bélésre sem telik.

*

— Ha nekünk szegény verebeknek is akadna egy Herrman Ottónk!

*

— Ádám, mert evett, büntetésül halandó lett. Vajjon én elnyerem-é a halhatatlanságot?

*

— Tudom már, mért nem emelik a napi dijamat. Azt tartják a miniszter urak is — mivel folyton szemmel tart a főnökünk: — hogy a gazda szeme hizlalja az ökröt.

*

— *Egy* ünnep van, melyet a diurnista mindig megül, s ez a *böjt*.

*

— Kérdi tőlem Koroghy filozopter ur, miért van az embernek szeme kettő s szája csak

egy? „Azért — mondom — mert nem szabad az embernek mindent megenni, amit lát.“

*

— Ha én lettem volna Ádám, akkor az én oldalbordámból nagyon silány Évát teremtett volna az Isten.

*

— Mások farsangot csinálnak a bőjtben is; én pedig bőjtöt csináltam a farsang alatt is.

*

— Az emlékező tehetség a gyomorban van.

*

— Nem kérek én emlékül oszlopot érczből. Csak egyszer akkora sonka piramis tetejébe állhatnék, mint a milyen a sarki hentesbolt ablakában van — az volna nekem a legkedvesebb monumentum.

*

— A „Pesti Hirlap“ szerint a háboru 52 milliós költségéből $6^1/_2$ frt jut mindegyőnk bőrére. Már az én bőrömet egy kissé túl találták becsülni.

*

— Ha majd kiüt a háború, nem kell hivatalba járni. Hisz a háború napjai vörösre festett napok lesznek!

*

— Engem bátran megbizhatna a római pápa téritői missióval az antropofágok közé. Nem volnék én nekik való ebéd.

*

— Tragikus végzetemet példázza az is, hogy a „*Borsszem Jankó*“-nak ezredes népfölkelési szemléjéből kiszorultam. Istenem, ha elgondolom: 1000 szám, 1000 hét, 1000 vasárnap — *ezer ebéd!* Szédülök.

*

— Rég nem mosolyogtam. A héten mégis erőt vett rajtam a derültség, mikor a könyvárus ablakában egy könyvet látok meg, melynek ez a czime: „*Az elhizás ellen.*“

*

— Végre kitaláltam volna, hogy lehet egy szál kolbászt ugy megenni, hogy az ember ne egyszerre jusson a végére. A közepén kezdi s akkor *kétszer* jut a végére. Csak volna min bemutatnom az uj találmányomat!

*

— A delegáczió csöndesen megszavazott 60 milliót, hogy *ne legyen* háboru. Ha mi kérünk egy piczulányi dijemelést, *kitör* a háború.

*

— Ha legalább kétlakiak volnánk, — a vizben akadna tán még enni való.

*

— Láttam azt a hypnotizált nőt. Ha az orvos azt mondja neki: „ön ebédelt!“ — a gyomra kidomborodik. Jól tenné a miniszter, ha kérdést intézne az iránt, valjon minket nem lehetne-é histeriába ejteni?

*

— Engem csak az tart meg az életnek, mert nem tudom, hogy a más világon protectió nélkül leszek-é egyéb mint diurnista.

*

— „A jövőbe vetett bizalom táplálja az embert!“ — mondta a multkor a főnököm . . . én is ettől hiztam ennyire.

*

— Azt mondja Flammarion: „a földrengésnek oka a föld gyomrában össze halmozott anyag sokasága.“ Volna csak egy évig diurnista koszton, elmenne a kedve a rengésektől.

*

— Milyen könnyü vagyok, és a diurnistaságnál még sem birok fölebb emelkedni!

*

— Már meg valami Cetti úr vágott bele a mesterségembe. Azt hiszik ezek az urak: olyan könnyen megy az praxis nélkül!

*

— Vendéglősök kongresszussa! Igazán vannak vendéglősök?

*

— Nem tudom, minket mikor vesznek már észre egyszer? Hja, a deficzittel senki sem törödik.

*

— Ebéd idején rendszerint alszom, és álmomban rendszerint ebédelek.

*

— Bölcsésznek és diurnistának két karakterisztikonja van: jó gyomor és rosz czilinder.

*

— Ha igy gyarapodik a sport-koplalók száma — még rákenik az országunkra, hogy minket sportsmanekké nevel.

*

— A bőjtölők csak amolyan Syrius-féle csillagocskák, melyek tőlünk — a naptól — kölcsönzik fényüket.

*

— Szent isten! A következő év szökő év lesz! Hát már most 366 napon át fogok koplalni?

*

— „Az országos dijnok segély-egyesület“, mely egyik fiókja a nagy „Succi“ egyletnek — Morzsányi Sándor „Succi“-tag társ szerkesztésében kiadta a kegyes pártfogók névjegyzékét. Csodálatos, hogy e jegyzékben sem a vizvezetékek igazgatójának (aki pedig tápláló atyánk), sem egy hentes, sem egy retkes kofa neve nem fordul elő.

*

— Telik — fogy az idő. Én csak fogyok.

*

— Rendes ember létemre beosztom magamnak a hét napjait: szombat vasárnap nem eszem; kedden, szerdán éhezem; csütörtökön koplalok; — hanem aztán, mint jó keresztényhez illik, pénteken böjtölök.

*

— Cartesiusnak a mondása: „cogito, ergo sum“ — az én nyelvemen: koplalok, tehát vagyok.

*

— Szemközt egy takaros szobaleány szokta az ablakot tisztogatni. Hogy hizlalom ilyenkor a szemeimet az ennivaló Juczikán!

*

— Jóllaktam az éhezéssel s éhezem a jóllakásra.

*

— Szegény Marczi kollegánk a budai bástyasétány egy fájára kötötte fel magát, szembe a hegyekkel. Ha már életében nem volt, legalább a halálában legyen kilátása.

*

— A virginia szivar látása büszkeséggel tölt el. Még sem vagyok olyan vékony.

*

— Boldog ökör! Kérődzhetik.

*

— Csak szárnyaim hiányzanak, hogy szitakötö bogárnak nézzenek.

*

— Szerelmes vagyok. A világhirü „*Zsuzsi tortába*“ szerettem bele. Ha nem lehet az enyém. . . „*Jókai golyóval*“ fogom megölni magam.

*

— Az én életemet a keserö turó is megédesitené.

*

— Szökö év. Ennek a hónapnak 29 napja van. Pah! . . . oda sem nézek annak a rongyos 24 órának.

*

OSZK Országos Széchényi Könyvtár

— Olvasom, hogy a szombathelyi szinházban a „Succi“ egyletünk hivatalos költője, *Éhen* Gyula ur „Gróf Lipót“ czimü vigjátékot adatott elő, melyben egy sertéskereskedő *Gombócz* ur a hős. Én az ilyen szerep osztást nem nevezhetem vigjátékinak. Vigjáték akkor volna, ha *Gombócz* vinné benne a főszerepet.

*

— A hétnek két legkimagaslóbb eseménye: Bismarck beszéde és a filozopterek vacsorája.

*

— A multkor kibicsaklott a nyelvem, s már mindjárt irigykedni kezdtek rám a kollegáim. „Elmáléztam“, mondtam nekik; pedig bizony csak „elméláztam.“

*

— Furcsa az a „Kisfaludy-lakoma“! Böjti rendezi, mégis jóllaknak!

*

— Ezentul hüségesen fújom a Beöthy Zsoltárokat.

*

— Mikor egyszer-másszor nem nyilatkozom s vagy egy hétig hallgatok: az egyik azt fogja rám, azért hallgatok, mert bizonyosan jóllaktam — a másik meg azt hirdeti felőlem: bizo-

nyosan annyira ki vagyok már éheztetve, hogy szólni sem birok.

*

— Igazán halálos-e a rák a gyomorban?

*

— Sok barom rágódik az én szivemen; én egy barom szivén sem rágódhatom!

*

— Beállnék én muzsikusnak, csak tudnám, hogy a conservatoriumban conserveket osztogatnak.

*

— Csak az az igazi éhetetlen, aki éhezni nem tud.

*

— Elmult hushagyó kedd is, de nekem semmi husfélét nem hagyott.

*

— Krisztus urunk 40 napig böjtölt a pusztában . . . no már ebben a tekintetben én nagyobb capacitás vagyok.

*

— „Ugyan, Sanyaró, — rivall rám a főnököm — ne nyelje el beszéd közben a szavakat!“ — „De mikor éhes vagyok! — nyögök vissza alázattal.

*

— Ha van kereskedelmi világ, arisztokrata világ, pénzes világ: mért ne képeznénk mi is egy világot? Mi vagyunk az árnyék-világ.

*

— Hallottam, hogy némely ételek kiülnek az arczra. A hústól megpirosodik, a tésztástól megkövéredik az ember. Hát bizony van abban valami. Nem hiába, hogy annyi pattogatott kukoriczát ettem — de ki is van pattogatva az arczom.

*

— „Succi"-egyletünk nagy-gyülése konstatálta, hogy ez évben a műkoplalók teljesen kifogytak, mig a hivatottak örvendetesen szaporodtak.

*

— Hanslick hirneves zene kritikus ur azt mondja, hogy a hangok rendkivüli hatással vannak az emberre. Magam is tapasztaltam ez állitás igazságát a multkor, hogy a szomszédom disznót ölt.

*

— Minap következő házassági ajánlatot tettem ki a „Budapesti Ujságba": Egy kellemetes külsejü főbb hivatalnok ismeretséget szándékozik kötni egy szakácsnéval.

*

— Succi-egyletünk nagy sikere ujabb tevékenységre buzditott. Részvényekre alapitottunk egy »*Kölcsönös beretváló hitel-vállalatot*«, melyben a tag urak osztalék fejében gratis borotválásban részesülnek. Hiszen ugy sem az egyetlen iparvállalat ez, hol a részvényeseket megberetválják.

*

— Izraelita hitfelekezeti társaink (mert ilyen élhetetlenek is vannak) megalapitották a »*Nebbich*« szövetkezetet, mint fiók egyletet. Elnöke *Rachmónesz* Aladár.

*

— Bált adtunk a bakács-téri városi épület köztermében. A hölgyeket arra kértük a meghivón, hogy a »legegyszerübb öltözékben jelenjenek meg.« Mink is tudunk ám viczelni. Csakhogy magunkra. Magam ugy ellaktam a málé-krémmel és pattogatott kukoricza tortával. hogy a tour de mains alatt elszédültem.

*

— »Ez igazán boszantó!« — mondja a főnököm; »az ujságok tele vannak kacsával!« — »Hol vannak?« — kérdém mohón. Nagyon éhes vagyok az ilyen hirekre.

*

— Imádott tavasz! Alig várom megérkezésedet! Oly illatos ilyenkor a levegő, oly édes reményektől duzzad a kebel, és óhajtva sejt a lélek; mert hisz a tavasz hoz életre téged, vágyaim oltárképe: sóska!

*

— Hallom, amint a tót kollega Petőfiből deklamálja hogy: »Egy gondolat bánt engemet — ágyban párnák kezt hálni meg!« — »No, no — igazitom őt helyre — csak ne olyan hetykén! A szalmazsák még nem multa divatját!«

*

— »Mi lelte a czipőjét, Sanyaró ur?« — szánakozik rajtam a princzipálisném. — »Nagy baja van annak, kérem: vizi betegségben szenved.«

*

— Azt irják, vannak még emberevők. Rémitő! De hogy vannak evő emberek: ez meg csodálatos.

*

— Milyen jól esik olykor megroppantanom a vall*pereczemet* és megtapogatnom a térdem *kalácsát*.

*

— Hojtsy csillagász úr, kérem: nem hozhatná le nekem a magas égből a *fiastyúkot?*

*

— Egyetlen szóval vallottam szerelmet a princzipálisom szakácsnéjának. Csak azt mondtam neki: »nefelejts!«

*

— »Nehéz már a téli kabát, Sanyaró ur«, mondja a főnököm. — »Majd levágok róla két gombot« — felelém neki könnyed mosolygással.

*

— Sajt-kukacznak lenni sem utolsó dolog.

*

— »Ismeri ön Sanyaró ur az emberi élet két végletét?« kérdi tőlem Koroghy tandijmentes ur. »Előbb a töltött kolbász két végletével szeretnék megismerkedni« — felelém.

*

— »Levele van Sanyaró ur,« — mondja a házi asszonyom. »Mit ér, ha nem szállitó levél?« sohajtom vissza.

*

— Az én szerelmem *lángos.*

*

— Lábszár-csontjaim recsegnek, porczognak. »Zsidó maga?« kiált rám főnököm. — »Leider nem«, rebegém vissza. — »Hát akkor — folytatja — mit ropogtatja itt egyre a maczeszt?«

*

— Négy hét után. Vége a böjtnek, kezdődik a — koplalás.

*

— »Nem maga lopott az én lécz keritésemből?« kiált rám egy városligeti majoros, nézve a lábszáraimat.

*

— Szorgalmasan hallgatom a böjti prédikácziókat. Az ember minden vétkét a hus és vér szüli. Mégis jó valamire az a csont és bőr.

*

— A tegnapi szél kifujt a kalapom alól.

*

— Arra kérem az állatkert direktorát: engedje meg, hogy passive vehessek részt a nagy etetéseknél.

*

— Hej, de könnyen hozzá szoknám a szegénységhez a Simor primás asztalánál!

*

— Succi-egyletünk két szakácskönyvet vásárolt az antiquárnál. Most mind az egyleti könyvtárba járunk vacsorálni.

*

— Beh jó dolga van a töltött káposztának: sohasem üres a béle.

*

— Turós csusza a legszebb női kézimunka.

*

— Egy álmatlan éjjelt töltöttem a minap. Oda arra a napra a lúdpecsenye és a kalács.

*

— »A ki nem dolgozik, ne egyék!« mondja szent Pál. Miért nem inkább igy mondá: »A ki nem eszik, ne dolgozzék!«

*

— Ténta nyalónak apostrofált a minap egy úri ember. Honnét tudja már ez, hogy mi a kosztom?

*

— A diurnistát meg a halakat egy kategoriába lehet sorozni, mert táplálékát mindkettő a vizben keresi.

*

— Ha delet harangoznak, ugy elfogja szivemet valami, — ugy szeretnék térdeimre

ereszkedve szerelmet vallani a főnököm felesége szakácsnéjának.

*

— Mit bánom én, ha az uj törvény megdrágitja a hust, csak a retket ne bántsák!

*

— Oh boldog muzeumi állatok! Mind ki vannak tömve!

*

— Olyan sikkasztót szeretnék én látni, aki a mi állami segélypénzeinket birná elemelni.

*

— Közgyülést tartottunk, s már a milyen praktikus legények vagyunk: az első elnökünk *morzsányi*, a második meg csak névleges *mészáros*.

*

— Egy kollegánk Pécsett a lutrin ternót csinált és erre örömében megütötte a guta. Legalább nem volt lapos.

*

— Boldog Boulanger, tele szájjal beszél!

*

— Milyen jóizü szerkesztői vannak a »Budapesti Hirlapnak«! — *Csukási, Rákosi, Kaas!*

SZÉCHENYI KÖNYVTÁR

Böjtös ugyan, de megeszem én a böjtös eledelt böjtön kivül is.

*

— A Succi-segélyegylet a dijnoki reputáczió megmentése czéljából vasárnap gyülést tartott, melyen elhatároztatott. hogy a hentesi bevásárlások ezentul nem nappal, hanem este — a nyilvánosság kizárásával — történjenek. Egyuttal Succihoz, az egylet pátronusához egy kérő levél intéztetett, engedné át a gyomorlikőrjét az egyletnek.

*

— Megörültem a mult éjjel, hogy alattam letört az ágy. Csak későn vettem észre, hogy a házi asszonyom macskája is ott feküdt.

*

— Ha meg nem házasodom is: azért még sem hal ki a Sanyarók faja.

*

— *Napi*dijjas vagyok, *hét* számra koplalok, *hónapos* ágyra járok. Csak a nyomoruságom huzódik *évről évre!*

*

— A napokban dicsekszik egy beamter barátom, hogy nekik még az állam is hitelez, mert előre kapják a fizetésöket. Akkor mi napi-

dijasok, — mondom szerény büszkeséggel, — még nagyobb urak vagyunk: mert mi meg hitelezünk az államnak, melytől csak utólag kapjuk a fizetést.

*

— „Nem fekszi az a gombócz a gyomrát, Sanyaró ur?“ — kérdi a Koroghy ur a népkonyhán. „Bárcsak feküdné is meg vagy két hétig!“ — felelém őszintén.

*

— Azt mondja Buckle, hogy „a természetben az ellentétek kiegyenlitik egymást.“ Diurnista és hentes a legnagyobb ellentét. De hol a kiegyenlités? Beszélhet már Buckle is!

*

— Azt kérdi a Bukovay ur, képes volnék-egy családot fentartani? »Hogy ne? — mondám — ha hozzá szoknának az én kosztomhoz.«

*

— Megnéztem az Aranyszobor pályázók müveit. Ezek az urak a testes alakokat „*vázlatnak*“ nevezik. Hát akkor én mi vagyok?

*

— Nem tudom, minek köszönhetem még azt a kis életet, ami bennem van — ha csak

annak a kevés *élesztő*nek nem, amely abba a három napos kiszikkadt pereczembe van belé gyurva.

*

— Ami játékban a kibicz, az vagyok én az evésben. Mikor mások esznek, én a csöndes szemlélő szerepét viszem.

*

— Azzal vigasztal a költő egyik versében, hogy „Lesz szőlő meg lágy kenyér!“ Ha a költő jós is, mért nem mondja, hogy *mikor?*

*

— A katonák ezután már vacsorát is kapnak; hát mi mikor kapunk ebédet?

*

— Ha volnának még lelánczolt Prometheusok, de sokan vállalkoznának miközülünk a máj evő sas szerepére!

*

— A gummi arabicum is étel. Ma annyi bélyeget ragasztottam az aktákra, hogy szinte jóllaktam.

*

— Rám förmed a főnököm, hogy: „hallja maga Sanyaró, micsoda pazarlás ez? Itt a maga kabátján zsiros pecsétet látok!“

*

— Bár csak ne volna igaz, amit a főnököm mond, hogy: „Önnek barátom nincs sütni valója.“

*

— Az én koplalásomnak meg a Basilica templom fölépitésének egy a terminusa: a végtelenség.

*

— Milyen kis pont a mi életünk tengerén a bőjt nagy hete!

*

— Ha a fogalmazónk ásit, azt mondják: „szerelmes, sohajt a szive!“ — Ha meg én: „éhes, ohajt a gyomra!“

*

— Csak találnék egy modern Jákobot, aki első szülöttségemért adna egy tál lencsét.

*

— Irigylem a rendőrök sorsát! De sok rothadt gyümölcsöt fogyaszthatnak el jó egésséggel!

*

— Sokszor ha rágondolok a nyomoruságos helyzetemre, igy kiáltok fel: Bár csak a föld alatt lehetnék, teszem fel a — »*markotányos pinczében!*«

*

— Szent Isten! Meg akarják szürni a vizvezetéki vizet! Miből fogunk mi akkor jóllakni?

*

— A pluto- és arisztokráczia s a főváros hivatalnokai teljes gázsival mehetnek népfölkelni, s a diurnistáktól megvonják ilyenkor a napidijat. Csak azt engedik meg, hogy a hazáért meghaljunk. Megélni — az már más.

*

— Tegnap reggel, mikor fésülködtem, tünődve néztem a hajkefémet. Mért csak a disznó sörtéjéből jut nekem, és sohasem a husából?

*

— Ajánlkoztam mükoplalásra a budapesti orvosi fakultásnak. De mikor megtudták, hogy fővárosi diurnista vagyok, a doktor urak azt mondták, hogy az nem „kunszt“.

*

— Csak mindig Budáról jöhetnék át Pestre!

*

— Hogy én nálam semmi óra nem marad meg! Megpróbálom a *homok órával*, azt nem lehet becsapni.

*

— A franczia akadémikusok »halhatatlanok«, mi diurnisták meg »élhetetlenek« vagyunk.

*

— Az állatkerti gorillának árt a mi bakteriás levegőnk — engem meg táplál.

*

— Milyen boldog ország az a Debreczen! Ott egymásnak kolbászszal integetnek az emberek.

*

— A Koroghy tandijmentes költő „*Morzsák*“ czimen munkát irt. Nagyon számit egy kis hulladékra.

*

— Bizony, ha a talpam nem volna olyan széles, rég bele estem volna valami csatorna rácsozat likába.

*

— Maholnap árnyékot sem vetek.

*

— A kinaiak született diurnisták. Rátérek még én is a sült hernyóra s a spékelt cserebogárra.

*

— Tizen álltunk egymás mellett, mikor a Bukovay jogász ur oda jön és kérdi, hogy micsoda szél fujt össze bennünket? Csak aztán vettem észre, hogy szó szerint igaza van.

*

— Clair ur gazdag szellemi táplálékot igér a „Keresztyén Magyarország“ előfizetőinek. Mintha csak én igérnék egy pár népfelkelőnek ingyen kosztot.

*

— A diurnista azért nem akasztja fel magát, mert fél, hogy valaki rosz akaratból le találja vágni.

*

— Valjon elférne-é bennem egy gombócz? A hozzá való traininget mindenesetre makarónin szeretném megkezdeni.

*

— „Ugyan Sanyaró úr, hogyan czepelheti nehéz, ódon paruplíját?“ — kérdi tőlem multkor Bukovay úr. „Kérem — felelém neki — nem én tartom őt, de engem támaszt ő.“

*

— Két parupli burokból csináltatok magamnak egy nadrágot.

*

— Tegnap a Koroghy Bendő filozopter ur tüntetőleg vájta előttem a fogát. Szegényke: emésztési nagyzásban szenved.

*

— Áldom az eget, hogy se feleségem, se gyermekem — mert én lennék a XIX. század Saturnusa.

*

— Az a szerencsém, hogy a lélek hálni jár csak belém — mert ha napközben is magammal kellene vinnem, elpusztulna bele az istenadta.

*

— Hallom a malmosok panaszát: nagyon sok a liszt. Valljon hallják-e ők az én panaszomat: milyen kevés a kenyér! ?

*

— A mi Succi-egyletünk határozatához képest Török patikárius urtól mutatóba kértünk 6 szem Brandféle pilulát. Legalább lesz egy jó napunk.

*

— Mióta egy beteg kollega kikerült a klinikáról s csoda dolgokat beszélt az ottani kosztról — mindnyájan erőlködünk egy kis gyöngélkedés után.

*

— Nagy napom volt tegnap. A vak kódis alamizsnát kért tőlem.

*

— Ha az idén beüt a sóska termés, vacsorával egybekötött majálist rendezünk.

*

— A diurnista csak akkor tékozol, mikor a szalámit meghámozza.

*

— A madarak repülését az üres csontok segitik elő; nem sokára madár leszek én is.

*

— Ha a diurnista inyenczkedik: tavasz elején pattogatott kukoriczát, tavasz végén sóskát, nyáron szedret, őszszel vadkörtét, télen pedig aszalt almát eszik.

*

— Az én betegségemnek csak pék a doktora s hentesbolt a patikája.

*

— Lét-ideálom: a szakács müvészet kiállitásán jury-tag szeretnék lenni.

*

— Hejh, ha én választási visszaélő lehetnék!

*

— Milyen boldogok az irnok urak! Ők most kiadhatják magukból azt a sok goromba-

ságot, amit napidijas korukban magukba fojtogattak.

*

— Az egyik collegámnak *Zsiros* a neve és *Malaczkára* való; a másiké *Dinnyés* és *Gyümőlcskényre* való; a harmadiké *Zsemlye* és *Bélesre* való. Igazi Tantalusok az istenadták!

*

— »Hátra van még a fekete leves«! mondja a főnököm egy csomó aktára mutatva. — »Hol van?« kiáltok fel, fogaimat csattogtatva.

*

— Az állam dijazástól felkopik az állam.

*

— Csak a szakácsnékkal kokettirozok, nem szenvedhetem a szobalányokat.

*

— Nincs rendesebb életmód az enyémnél. Remény a reggelim, áhitat az ebédem s emlékezés a vacsorám.

*

— Bánt a szerelmi vágy. Oh, mily kedves volna egy kis megenni való oldalborda.

*

— Többet ér egy kalács, mint háromszáz tanács.

*

— A multkor, hogy tyukszemgyürüt vásároltam, azt kérdi mosolyogva a patikáros: »Ugyan Sanyaró ur, talán el akarja magát jegyezni?«

*

— »Hallja Sanyaró« — mondja az irnok ur — »én már jóllaktam a maga munkájával!« — »Bár én tudnék vele jóllakni!« felelém.

*

— Térdemre könyökölök az irodában. »Ugyan ne zörögjön!« — kiált rám a főnököm.

*

— Ezelőtt kopaszodtam. Most, ellenkezőleg, a folytonos térvesztés által oly közel értek hajszálaim egyhmáshoz, hogy maholnap alig birom a sörényemet.

*

— Még járda koptató sem lehetnék. Hiszen nem kopik alattam a járda.

*

— Öngyilkossá válnék, ha meg nem vigasztalna az a gondolat, hogy végre is meghalok.

*

— Merje még valaki azt mondani, hogy nem vagyok gavallér! Elhatároztam, hogy annyit adakozom a tüzkárosultak javára, mint az összes magyar főpapok.

*

— No van már nekünk is élvezetünk. A ki közénk áll, annak a mi »Succi-egyletünk« megszerzi azt a kedvezményt, hogy ha megbetegszik, »*ingyen élvezheti a gyógyszereket.*« (Bud. Hrlp. 1887 május 18.)

*

— »Succi«-egyletünkben dalárda alakult. Két régi, de érzelmeinknek megfelelő dalt tanultunk be. Az egyik: »*Jaj de busan szól a déli harangszó!*« A másik: »*Nem ettem még ma egyebet — fekete retket, kenyeret.*«

*

— Nagyon biztat a főnököm, hogy a törvényszünet idejére kiprotegál falura dinnyecsősznek.

*

— Hajnali harmat a früstököm, déli verőfény az ebédem, esti lanyha szellő a vacsorám. És mégis azt mondják, nincs bennem költészet.

*

— »Succi«-egyletünk katholikus tagjai irigylik református kollegáikat, akik kenyérrel áldozhatnak.

*

— Szeretnék szerelmes lenni. Azt mondják, hogy a szerelem mindent pótol.

*

— Kövér dijnok és sovány kanonok talán még a mesében sincs.

*

— Nem birok zöld ágra vergődni, pedig alattam nem törnék le.

*

— »Hol van Sanyaró?« — kérdi tegnap a princzipális az irodában. A tollamtól nem látott meg az öreg.

*

— Mily szatira! Négy napidijas lakik a »*Kenyérmező*« utczában!

*

— Ezt a dalt: »*Ritka buza, ritka árpa, ritka rozs*« — alighanem valami poetikus diurnista szerzette éhomra.

*

— A törvényszünet a diurnistának az, ami a medvének a téli álom.

*

Országos Széchényi Könyvtár

— Valjon: van-é nékem is sulypontom?

*

— Szeretném a fogaimat olyan embernek árendába adni, akinek sok a betevő falatja. Nálam ugyis hevernek.

*

— Akad-e majd biografia iró, aki az én életemhez »*adalékkal*« szolgálna?

*

— Én a hideg ételt is forrón szeretem.

*

— Annak a Schweningernek szeretnék én egyszer a szeme közé nézni!

*

— A Vágó Pali modelnek kér föl. Most festi »egy halálra itélt utolsó napjait.« Nem sikerültem neki. Természetes is, — mikor a halálra itélt az ő utolsó napján *pecsenyét* szokott enni.

*

— Az aranyos Ilka föllelkesitett. Verseket irok „*Korgó hasból*“!

*

— Csak azt szeretném én tudni: *már megint* éhes vagyok e, vagy *még mindig?*

*

— A hentes pont (.) — a pék kettőspont (:) — a kereskedő felkiáltó jel (!) — a hivatalnok vessző (,) — a városi diurnista kérdőjel (?) — mi szegény állami diurnisták csak gondolatjel (—) vagyunk.

*

— A platonicus szerelem csak a mi számunkra van kigondolva.

*

— Aggaszt annak a gondolata, hogy a bajuszkámat a zsebemben kell majd hordanom, mert maholnap el nem tér az arczomon.

*

— Az állatvilágban a komfortáblis ló a díjnok.

*

— Mikor fog már egyszer kiütni közöttünk a kenyér-irigység?

*

— Hej de boldog volnék, ha sok jelölt pártvacsorából nékem is jutna egy Morzsányi.

*

— Hát a hentesek meddig hagynak még bennünket strikolni?

*

— »Ejnye Sanyaró ur, de lassan jár!« rival rám multkor a főnököm. Felelém neki: »Tehetek én róla, ha a szél nem fúj?«

*

— Szeretnék én is hypnotismusban szenvedni. Milyen jó volna, ha az orvos minden délben rám fogná, hogy: »Vendel ur, ön most libapecsenyét evett uborka salátával.«

*

— Félek, hogy ha a fogyasztási adó törvénnyé lesz, rám azért vetnek adót, mert fogyok.

*

— Succi, Merlatti, Cetti: sportból koplalnak — nekünk ehhez is protectio kellett.

*

— Lehetnék nagy talentom én is, ha jobbról a *Tisza* Kálmán és balról a *Jókai* karjába kapaszkodhatnék.

*

— A végrehajtó exequálni jött hozzám. Azt mondtam neki: »ha talál nálam valamit, adjon belőle nekem is.«

*

— A nap hosszabbodásával én rövidülök meg.

*

— Tegnap egy fogamat huzattam ki — hitelbe.

*

— Valjon, Kalotaszegen a szafaládé is varrottas-e?

*

— A 200,000 forintos bazilika sorsjegyemet eladtam egy gőgös kapitálistának — a mi hivatali szolgánknak, s ő a főnyereményt megütötte vele. Milyen jó, hogy nem tartottam meg! Örömömben későn jöttem volna a hivatalba.

*

— Az a temesvári kollega bazilika sorsjegyen játszott. Mintha nem tudhatta volna, hogy a napidijas sorsa akkor javul meg, majd ha a bazilika fölépül.

*

— Mindjárt tudtam, hogy svindli az a temesvári sorsjegy história, mikor azt olvastam, hogy Szőcs a nyertes sorsjegyet egy megszorult diurnistától vette. Az, hogy egy diurnista megszorul — az természetes, de hogy sorsjegye legyen — az lehetetlen.

*

— Hol tehetnék szert egy kenyeres pajtásra?

*

— »Az ész emeli magasbra az embert« — mondja egy tudós. Elfelejtette oda irni, hogy a diurnistát a szél.

*

— Jövendőmondó ugyan nem vagyok, de azt tudom, hogy ebéd előtt fogok meghalni.

*

— Ha elgondolom, hogy Perczentovecz vissza találna jönni közénk a csöndbe, a honnan zajos utjára megindult: kezdek félni magamtól.

*

— Ami a szerelmi bánat a szivnek, az lehet a gyomornak a csömör: egy kedves fájdalom.

*

— Mikor a főnököm egy órakor az ebédhez megy, azt kérdem magamtól: valjon fogok-e én is *egy-kor* ebédelni?

*

— Kezdek büszke lenni. Nem rég egy ünnepelt férfiu igy buzdította a sokaságot: »Ne

feledjük uraim, hogy munka legyen az ebédünk, erény a vacsoránk!« Önérzettel néztem a hasamra.

*

— Én sem a Popper, sem a Krancsevics négyest nem becsülöm annyira, mint a kassai négyest.*)

*

— Az én összes nyári toilettem abból áll, hogy most itatós papirosból viselek inggallért.

*

— Az irodai igazgatóm épen annyival dolgozik kevesebbet mint én, a mennyivel neki több a fizetése. Hijába, régi dolog: »ökör szánt a zab alá, de ló eszi meg.«

*

— Az is csak az én pechem, hogy a disznó nem a pók formájára van teremtve; akkor tán olcsóbb lenne a sonka.

*

— Az én ágyam ugy van megvetve, hogy csakugyan megérdemli a megvetést: — minden éjjel háromszor kelek fel róla — pihenni.

*

*) Azóta *quintett* lett a kassai szivarból.

OSZK Országos Széchényi Könyvtár

— Az én agyaram között a fogvájó csak ártatlan demonstráczió a publikumnak félrevezetésére.

*

— A szakácskönyv majd minden capitulusának van egy függeléke ily cimmel: »Ugyanaz más módra!« De jó mód lehet még a módban is válogatni!

*

— Azt mondja Brillat-Savarin hires evőművész ur: az ebéd sajt nélkül olyan, mint a könyv bekötési tábla nélkül. Én hát ilyen mód sokszor csak könyvtáblát ebédelek.

*

— Minő paradoxon az, mikor egy diurnista arról panaszkodik, hogy sulyos helyzetben van.

*

— Az volna a legnagyobb képzelődés, ha diurnista bele ugorván a dunai uszodában a vizbe, azt hinné, hogy már most e miatt emelkedett a vizállás!

*

— Budára akartam átutazni. Beadtam a folyamodásomat a közlekedési miniszter ő nagyméltóságának egy kedvezményes jegy iránt a lánczhidon való gyalog átkelésre.

*

— Mondja a főnököm, átadva egy fasciculust, hogy különösen figyeljek a *főtételre*. Mennyivel fontosabb nekem a *főtt étel!*

*

— Egy választási vesztegetés folytán egyszer én is jól lakhattam. Össze is csipettem magam az Éhenbeőgh kollegával, hogy meggyőződhessem nem álmodom-e?

*

— Uborka saison. Hol van hát?

*

— Azt mondja a főnököm, hogy őt a legcsekélyebb léghuzam lefekteti. Különös! Engem meg fölemel.

*

— A »Succi«-segélyegylet is megalakult. Segélyért már első nap folyamodott az elnök.

*

— Azt mondják: örökké éhségről panaszkodom. Jobb szeretném magam is, ha nehéz emésztésről panaszkodhatnám.

*

— A Koroghy Bendő a multkor egy fél liter bort kapott ajándékba névnapjára egyik rokonától. Azóta még mindig abból az üveg-

ből isszuk a vizet — olyan kellemetes borszaga van!

*

— Keservetes rébusszal boszant az Éhenbeőgh kollega. Azt mondja, hogy a főnökünk hizik a *semmitevéstől.* Mi meg fogyunk tőle.

*

— A jogász eszik, a filozopter rágódik, a napidíjas kérődzik.

*

— A jogász él, a filozopter tengődik, a napidíjasba az élet csak hálni jár. Roszabb ágyat nem is kereshetett magának.

*

— A nyári szünet alatt bujtogató körutra indulok az operaház portásával: hadd tudja meg a világ, mekkora a különbség egy állami diurnista s egy protectiós ember között!

*

— A jelöltek szerencséje, hogy nem vagyunk választók.

*

— A főnököm kis Rudiját, aki selyp, ezzel az emlék-versikével erősítem:

Répa, ***r***etek, mogyo***r***ó
Ritkán ***r***ágja Sanya***r***ó.

*

— A kvárglit is csak a szagáról ismerem. De ez legalább alapos szag.

*

— Ha elmegyek a Szikszay mellett és megállok a nagy tükör ablak előtt, hát ott látom magamat az ebédlő teremben. Ugy megirigylem akkor a képem mását.

*

— Sok ember örülne, ha a lelkét csak annyi terhelné mint az én gyomromat.

*

— A tramwayn utazva elgondolkoztam. Ha annyi ülés esnék a mi állásunkért, mint a hány állás itt egy ülésért!

*

— »Milyen szép fehér fogai vannak, Sanyaró ur!« — mondja a multkor Zirzabella ő nagysága. »Teheti aki nem koptatja!« mondom neki hetykén.

*

— Ha az evés valóban nagyon prózai dolog, akkor a diurnisták a legnagyobb poéták.

*

— Ha én egyszer teljes meggyőződésből szavalhatnám el Petőfitől: »*Ebéd után*«!

*

— Szivarcsutka csak akad mindig s igy folyton füstölök. Csak is ezzel magyarázom szivósságomat. A füst-conserv tartós.

*

— Tudom, nem egy napidijas hasa volt az a has, melyről Agrippa azt meséli Coriolanusban: hogy fellázadt ellene a test minden tagja, amiért minden eledelt beszed.

*

— Azt mondja az ingyen doktorunk, hogy Éhenbeőgh kollegának rák van a gyomrában. Ugyan hogy kerülhetett bele?

*

— Misét hallgattam vasárnap. Azt mondja a prédikáló pap, siessetek az »ur asztalához«. Hát hol van?

*

— A maradék czukromból egy darabkát a számba teszek s megszopom a tollamat. Ez az én fekete kávém.

*

— A főnököm selyp: nem tudja kiejteni az *r* betüt. Mindig csak »*v*endelkezési alap«-ról beszél. Még a testi hibájával is engem csufol.

*

— Könnyü megfogyatkozni a holdnak, mert az rendesen meg is telik.

*

— Fegyelmi vizsgálat indittatott Koroghy Bendő egyleti ellenőr ellen, kinél egy a gyülekező helyen talált szafaládé további intézkedésig letétbe helyeztetett, de a melynek két végén a varrány hiánya nyilván valóvá teszi, hogy belsejéből jó adag töltelék kiszopatott. A fegyelmi vizsgálat »hütlen kezelés« és »hivatalos hatalommal való visszaélés« czimén indittatik meg.

*

— Ha mi diurnisták *éhenkórászok* vagyunk, a népszinháznak nyárára elcsapott kardalnokai *éhenkóristák.*

*

— A népfölkelési könyvembe *kövér* betükkel van beirva: »termete *sovány*«.

*

— Én még vignettás üvegből mást nem ittam, mint budai keserüvizet.

*

— Mióta hallottam, hogy *husevő növények* is vannak, azóta nem merném a disznólábat

rajta hagyni a káposztán — ha majd lesz káposztám s rajta disznóláb.

*

— Hogy e héten egy piczulám akadt, nagyszerü pénzügyi müveletet dolgoztam ki, amelylyel száz percent nyereségre dolgoztam. Huszszor megyek át Budára és vissza.

*

— Ha én is nemességet kapnék egyszer, prédikátumnak ezt választanám: *Hasonszenvy S. V.* (A »Koplalaghy«-t még jobban szeretném, de ez már le van foglalva.)

*

— Ha szél lesz, én is részt veszek a szt.-István-napi versenyfutáson.

*

— Ha gyököt lehetne vonni az Opera portásából: még akkor is többet tenne ki, mint egy négyzetre emelt diurnista.

*

— Hiszen jó volna már nekem vegetárius konyha is.

*

— A Csepel szigetre kijárni kellemes. Oda torlódik mind az elkobzott gyümölcs. Hatalmasan lehet ott becsemegézni!

*

— Hogy kapálódzik a tejbe esett légy! A háládatlan!

*

— Ha az operaházi portás nekem adná a lájbiját, három rendbeli öltözetet csináltatnék belőle.

*

— A »*Segitség*«-ünnepre Succi-egyletünk dalárdája a következő nótákat tanulja be: »*Lágy a kenyér, piritani nem lehet.* — »*Vékony héja van a sárga répának.*« — »*Még azt mondja a retek.*« — »*Sárga répa, csicsóka, petrezselyem, zeller.*«

*

— Koroghy szegény megbetegedett, de akadt szerencsére egy Maecenasa, aki magával vitte Berlinbe és Schweninger tanárral gyógyittatja. És ime mi történik? Koroghy a Schweninger-kurától *meghizott*!

*

— »Sanyaró« — kérdé a multkor leereszkedőleg a főnököm — »evett-e már malaczpecsenyét?« — »Oh kérem« — felelém szerényen — »én a malaczokat nem falni, hanem nyalni szoktam.«

*

— Újabban ludtollal irok. Kéjes élvezetet szerez, hébehóba a számba vehetni egy liba testrészét.

*

— Rémes álmom volt a multkor. Gyógyintézetben voltam; dr. Schweninger gyógykezelte elhizott testemet — s ott volt Wiltné is, aki aszkórban szenvedett.

*

— Azt az egyet tudom: a pokoltól nincs mit tartanom. Hisz még a testem is olyan lenge, hogy folyton a mennybe készül.

*

— Milyen furcsa, — hogy anagrammban az *élet* = *étel*.

*

— A holdban is négy fertály van — a libában is; de mig a *holdtöltét* én is élvezem, a libából csak a *fogyatkozásban* van részem.

*

— A multkor azt álmodtam, hogy Nero vagyok s felgyujtottam a kőbányai sertés telepet s vad gyönyörrel szemléltem, mint pörkölődik ezer számra az áldozat. Én kaczagtam és ők végröfögtek.

*

— Ugyan, meddig számitanak még a statisztikusok minket is a husfogyasztók közé?

*

— Árpa nőtt a szememen: most már elhiszem, hogy a leghitványabb talaj is alkalmas az árpatermelésre.

*

— Nem igaz, hogy a hőség kiterjeszti a testeket. Egy szafaládét tettem ki a napra csak olyan kicsi maradt, a milyen volt.

*

— Ugyan mi hasznom van nekem abból, hogy jó az aratás, mikor a zsemle nem dagad nagyobbra, az ára meg nem apad kisebbre?

*

— Milyen óriási ellenmondás van ebben a kifejezésben: »keserü falat!« Hogy lehet a falat keserű?

Sanyaró Vendel dalaiból.

Hentes kirakat.

Nézlek, nézlek, de hiába nézlek, —
Nem vagy való te szegény legénynek!

Sanyarò Vendel dalaiból.

Pék kirakat.

Kerek ez a zsemlye,
Nem fér a zsebembe!

A kerületi orvosnál.

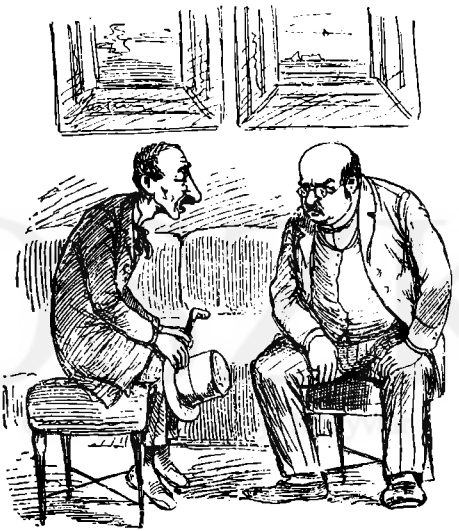

Sanyaró Vendel. Orvos ur! — már harmad napja, hogy egyáltalán nem vagyok képes egy falatot emészteni.

Kerületi orvos. Az baj; — s miért nem képes emészteni?

S. V. Oh, uram — mert nincs mit.

Állatsereglet előtt.

S. V. Még egy hires koplaló! Csak minden harmadik hónapban eszik egyszer. No, rá szánom egy heti ebédemet, hogy ezt a hasznos titkot eltanuljam tőle.

Az uj kocsma.

Koplalagi csárda mellett
Bendő, Vendel ott delelget;
Énekelnek, kurjongatnak —
Hej, nagybusan vigadoznak!

EGYETEMES REGÉNYTÁR

Eredeti és fordított regények gyüjteménye.

50 kötetet meghaladó, elismert kitünő regény jelent meg **„Egyetemes Regénytár“**-unkban, melyet nemcsak a sajtó részesitett a legnagyobb elismerésben, de a nagy közönség is folyton fokozódó pártfogással tünteti ki. **Gyüjteményünk kötetei körülbelül 250,000 példányban forognak közkézen.**

Már maga e tény is — minővel alig dicsekedhetik még hasonnemü magyar vállalat — teljesen igazolja, hogy sikerült t. olvasóink igényeinek s kivánalmainak megfelelni. Ez volt czélunk az első 50 kötetnél s erre fogunk törekedni a továbbiaknál is.

Az eddig megjelent kötetekben az ujabb franczia, angol, német, orosz és spanyol s mi nekünk legfőbb, a hazai regény irodalom van előnyösen bemutatva. Ily irányt tüztünk ki programmul a jövőben is, a tartós izléses külső és példátlan olcsó ár mellett. Közelebb megjelenendő köteteink részére már több kitünő iró müve áll rendelkezésünkre.

Köteteink ugyanily időrendben és kiállitásban fognak megjelenni mint eddig: havonként egy teljes regény 1—2 kötetben, **jól olvasható szép tiszta nyomással, finom papiron és diszes, piros vászonkötésben.**

Egy-egy kötet bolti ára 50 kr.

Minden kötet külön és bármely könyvkereskedésben megszerezhető.

Előfizetés ár postai bérmentes küldéssel:

20 kötetre **10** frt, 10 kötetre **5** frt, 6 kötetre **3** frt.

Az eddig megjelent 50 kötet diszes tokban **25** frt. — Minden egyes évfolyam — 18 kötet — diszes tokban **9** frt.

Jegyzéke az eddig megjelent köteteknek:

I. évfolyam.

I. és II. **A BÁNYA, Ohnet Györgytől,** forditotta *Fáy J. Béla.*

III. **A LOHINAI FŰ,** elbeszélés **Mikszáth Kálmántól.**

IV., V. **BEATRICE HÁZASSÁGA,** angolból **Hugh Conway**-től (F. J. Fargus).

VI. **A JUBILÁNSOK**, regény, irta **Tolnai Lajos,** 1 kötet.

VII. és VIII. **A KÉK FÁTYOL,** franczia regény irta **Fortuné du Boisgobey,** két kötet.

IX. **A HALOTT,** regény, irta **Feuillet Oktáv.**

X. és XI. **LISE FLEURON,** irta **Ohnet György,** forditotta *Fái J. Béla*, két kötet.

XII. **A FÜLEMILE.** Irta **Petelei István.**

AZ ARANY HAJTŰ. Irta **George de Peyrebrune.**

XIII. és XIV. **NEM!** Irta **Wilkie Collins.**

XV. **VIOLANTA,** regény, irta **Eckstein Ernő,** forditotta *Fái J. Bela.*

XVI. **SAJÁT KEZÉBE,** regény, irta **Beniczkyné Bajza Lenke.**

XVII. **EGY CSONTVÁZ ELBESZÉLÉSE.** Irta **Manuel Gonzales.**

XVIII. **AZ ÚRI KÖRÖKBEN,** regény irta **Aidé Hamilton.**

II. évfolyam.

I. és II. **A CROIX-MORT GRÓFNOK,** regény, és **A HATTYUDAL,** elbeszélés, irta **Ohnet György.**

III. és IV. **ÉLŐ HALOTT, Hugh Conway** regénye.

V. **MEGÖLT LELKEK,** regény, irta **Margitay Dezső.**

VI. **AZ ÖZVEGY.** Irta **Feuillet Oktáv.**

VII. és VIII. **MAGDUSKA ÖRÖKSÉGE,** regény irta **Abonyi Lajos.**

IX. **JÜNG HELÉN,** elbeszélés, irta **Lindau Pál,** németből ford. és bevezetéssel ellátta **Tábori Róbert.**

X. és XI. **SARAH GRÓFNŐ.** irta **Ohnet György,** ford. *Dr. Sziklay János.*

XII. **BALASSA BÁLINT,** irta **P. Szathmáry Károly.**

XIII. és XIV. **A MARQUISNÉ,** regény, irta **Delpit Albert,** ford. *Fái J. Béla.*

XV. **ELSŐ SZERELEM. — KIP-KOP.** Irta **Turgenyev Iván.**

XVI. **A FÉSZEK REGÉNYEI.** Irta **Mikszáth K.**

XVII. és XVIII. **TÁBORI POSTA,** regény, irta **Carmen Sylva** (Dito és Idem), forditotta *Fái J. Béla.*

III. évfolyam.

I. és II. **Ő AZ!** Regény, irta **Beniczkyné-Bajza Lenke.**

III. és IV. **A HÍRTELEN,** regény két kötetben, irta **Delpit E.**

V. és VI. **ALMANACH** 1888. évre, szerkeszti **Mikszáth Kálmán.**

VII. és VIII. **HOLDENIS META,** irta **Cherbuliez** ford. *Ambrus Zoltán.*

IX. **LÉG és FÖLD, KITÖRÖLT ÉVEK,** két elbeszélés irta **Kazár Emil.**

X. **A TÁBORNOK UR FIA. A nevelő.** Irta **Groller Bálduin,** ford. *Kaposi B.*

XI. és XII. **AKARAT.** Irta **Ohnet György.** Ford. *Tóth Béla.*

XIII. és XIV. **A LEGSZEBB HERCZEGNŐ.** Irta **P. Szathmáry Károly.**

XV. **A FRESKÓK.** Irta **Ouida.**

XVI. **BLAISOT KISASSZONY,** irta **Mario Uchard.**

XVII. **EMBEREK,** elbeszélések, irta **Bródy Sándor.**

Legujabb és legszebb képeskönyv és ifjusági iratok.

SINGER és WOLFNER

könyvkereskedésében

Budapesten (Andrássy-ut 10. sz) megjelent és ugyanott valamint minden hazai könyvkereskedésben kapható:

5—10 éves gyermekek számára. **Forgó bácsi KÉPES KÖNYVE.** Versek és mesék 24 finoman szinezett képpel, pompás kiállitásban, nagy alakban, *diszesen bekötve* ára . . . . . 2 frt 40 kr.

4—7 éves gyermekek számára. **Forgó bácsi „AZ ÉN KIS VILÁGOM."** Versek és mesék 20 finoman szinezett képpel, pompás kiállitásban, kisebb alakban, *diszesen bekötve* ára . . . . . 1 frt.

4—10 éves gyermekek számára. **ARANY KERT.** Gyermekversek. Irta **Pósa Lajos.** 5 szines képpel és hazai müvészek számos rajzával. *Diszkiadás rendkivüli diszes vászonkötésben* ára 2 frt 0 kr. — *Diszes papirkötésben* ára . . . . . 1 frt 50 kr.

Pósa Lajos gyermekirodalmunk nagymesterének legujabb műve.

4—8 éves gyermekek számára. **TÜNDÉRÁLOM.** Nagy és rendkivül diszes mesekönyv *24 nagy müvészies kivitelü szinnyomatu képpel, diszesen bekötve* . . . 4 frt.

(*Ezen képes könyv* ugy eredetisége, mint müvészies kivitelénél fogva *a legszebb és legdiszesebb magyar képeskönyv.*)

6—12 éves gyermekek számára. **MESÉK A FONÓBÓL.** Eredeti gyermek- és népmesék. Irta: **Faylné Hentaller Mariska**, Mikszáth Kálmán előszavával. 4 szines és számos fametszetü rajzzal. *Szinnyomatu boritékba csinosan bekötve* ára . . . . . 1 frt 80 kr.

4—10 éves gyermekek számára. **HOL VOLT, HOL NEM VOLT.** Mesék kisebb gyermekek számára szines és számos fametszetü képpel. Irta: **Faylné Hentaller Mariska.** *Szinnyomatu boritékba csinosan bekötve* ára 1 frt.

3—8 éves gyermekek számára. **HETEDHÉT ORSZÁGON TÚL.** Tündér mesék kicsinyek számára, elmeséli **Faylné Hentaller Mariska.** Szines és számos fametszetü képpel. *Szinnyomatu boritékba csinosan bekötve*, ára . . . . . 1 frt.

6—10 éves gyermekek számára. **GYÉMÁNTORSZÁG.** Tündérmesék 6—10 éves gyermekek számára. Szines képpel és 35 fametszvénynyel. *Szinnyomatu boritékba kötve* . . . . . 1 frt.

6—10 éves gyermekek számára. **ÓRIÁSOK ÉS TÖRPÉK.** Gyermekmesék 6—10 éves gyermekek számára. Szines képpel és 42 fametszvénynyel. *Szinnyomatu boritékba kötve*, csak . . . . . 1 frt.

9—12 éves gyermekek számára. **CSUDAVILÁG.** Tündérregék a gyermekparadicsomból. Gyüjtötte **Kardos Pál.** *Második rendkivüli diszes kiadás.* 4 szines képpel és 77 fametszvénynyel. *Szinnyomatu boritékba kötve*, 2 frt.

7—13 éves gyermekek számára.

EZEREGY ÉJ. Napkeleti regék gyöngyei gyermekek számára. Gyüjtötte **Kardos Pál.** 4 szines és 69 fametszetü képpel. *Szinnyomatu boritékba diszesen kötve* . . . . . 2 frt.

7—13 éves gyermekek számára.

MESEGYÖNGYÖK AZ ÁLLATVILÁGBÓL. Phaedrus Aesopusi meséi. Szabadon átdolgozta **Hiador** (Jámbor Pál). 2 szines és számos fametszetü képpel. *Szinnyomatu boritékba csinosan bekötve* . . . . . 1 frt 20 kr.

3—8 éves gyermekek számára.

MESÉK A HÓ ALÓL. Jó gyermekek számára. Irta: **Kiss József.** *Nagy alaku* képes könyv 6 szines képpel. Második kiadás. *Szinnyomatu boritekba kötve* . . . . . 1 frt 20 kr.

3—8 éves gyermekek számára.

KIS BOKRÉTA. Költemények jó gyermekek számára. Irta: **Pósa Lajos.** *Nagy alaku* képes könyv 6 szines képpel. Második kiadás. *Szinnyomatu boritékba kötve* . . 1 frt 20 kr.

KIS ARANYKERT. Gyermekversek, irta **Pósa Lajos.** Hazai müvészek rajzaival, *diszesen bekötve* . . . . . 80 kr.

ÁLLATOK MINDEN VILÁGRÉSZBŐL. *Nagy képeskönyv,* minden állat megnevezésével, *16 nagyalaku elpusztithatlan lap, 150 szines képpel,* vers és mesékkel, kis (2—6 éves) gyermekek számára irta és festette **Pali bácsi.** *Erősen bekötve* . . . . ára 1 frt 80 kr. *Ugyanaz* közönséges lapokra festve, bekötve, ára 1 frt.

SZEMLÉLTETŐ KÉPESKÖNYV, a tárgyak megnevezésével. *16 nagy alaku elpusztithatlan lap, mintegy 300 különféle szines képpel,* vers és mesékkel, kicsinyek (2—6 évesek) számára. Irta és festette **Pali bácsi.** *Erősen bekötve* . . . . . ára 1 frt 80 kr. *Ugyanaz* közönséges lapokra festve, bekötve . ára 1 frt.

„Nem Illik!“

Utmutató a társadalmi érintkezésben többé-kevésbé elterjedt visszásságok, nyelvbeli hibák és egyéb botlások elkerülésére, irta CENSOR. Az angol „Don't“ nyomán honi viszonyainkra alkalmazta M. T. Bevezetéssel ellátta **Porzó.**

II. javitott kiadás.

Ára 50 kr. ***Diszkötésben 1 frt.***

MIKSZÁTH KÁLMÁN **„A T. HÁZ“** JANKÓ JÁNOS rajzaival.

Harmadik bővitett kiadás.

Ára füzve 1.50 ***Diszkötésben 2.50***

Miért szoptassa az anya önmaga gyermekét?

Irta: **Dr. DUBAY MIKLÓS.**

A „Budapesti Orvosi Kör“ által jutalmazott pályamű.

Ára 25 kr.

A divat befolyása az egészségre

Irta: **Dr. Feleki Hugó.** — Ára **20** kr.

Az elhizás gyógyitása.

Bevezetésül: **A táplálkozás élettana.** Népszerüen előadva.

Irta: **Dr. Bruck (Hidasi) Pál.** — Ára **60** kr.

A csecsemő és ápolása

Irta: **Dr. Schuschny Henrik.** — **Ára 20 kr.**

SINGER és WOLFNER könyvkereskedésében

— Budapesten, Andrássy-út 10 —

megjelent és ugyanott, valamint minden könyvkereskedésben kapható

„MEGÁRT"! Az egészségtan kis kátéja. Rövid útmutatás, miként lehet az emberi testet káros behatásoktól megóvni s az életet okszerü módon a végső határig meghosszabbitani.

Irta: ifj. Gallen. **Ára 50 kr.**

Jelige: Mens sana in corpore sano. (Ép testben ép lélek.)

VASUTAS TÓTOK.

Verses humoreszk, irta: *Seres Imre* Illustrálta *Blaske.*

Második kiadás. **Ára 50 kr.**

„MOZAIK" 10 csinos beszélyke

Irta: ***Szabolcsi Lajos.***

Ára 1 frt 20 kr.

Tréfás számtani feladványok gyüjteménye.

Ifjak és más korbeliek hasznos szórakoztatására.

Irta: ORBÓK MÓR.

Ára füzve 50 kr., diszkötésben 80 kr.

Kézi könyv az egyévi önkéntes-jelöltek számára.

Mindennemü erre vonatkozó folyamodványok és okmányok törvényszerü összeállitása az uj utasitás alapján stb. **Ára 60 kr.**

A legnagyobb és legpompásabb magyar díszmű!

SINGER és WOLFNER
könyvkereskedésében
megjelent:

HOEPPNER GYULA
kilencz
szinrajzával fényes
kiállitásban,
nagyszerü
díszkötésben.

UNDINE

REGE
irta
De La Motte Fouqué

Forditották
ÁBRÁNYI EMIL
és
IFJ. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Ára 24 frt.

Mikszáth Kálmán

ALMANACH.

Ezen diszes kötet legelőkelőbb iróinktól u. m. Ágai, Beniczkyné, Bródy, Hevesi, Jókai, Kazár, Mikszáth, Petelei, Rákosi, Sebők Tolnai, Tóth, Vadnai és Vértesi-től egy-egy gyönyörü elbeszélést hoz. **Ára diszkötésben 1 frt.**

Singer és **Wolfner** kiadásában épp most jelent meg!

FAUST ORVOS.

Regény. Irta **Bródy Sándor.**

E regény témája rendkivül érdekes, hőse egy magyar orvosprofesszor, a ki a szerelem misztériumainak akar végére járni. Kisérletei s kutatásai — a regény tárgya, kényesnek látszó témája. Mindazonáltal hölgyek is bátran olvashatják e könyvet, mert Bródi Sándor, bár mindenütt realis megfigyelője az életnek, de sohasem durva.

Ára 1 frt 20 kr

Vértesi Károly

Több országból

Utirajzok.

Ára 1 frt 50 kr.

SINGER ÉS WOLFNER könyvkereskedésében

Budapesten, Andrássy-út 10

megjelent és ugyanott, valamint minden más könyvkereskedés által is megszerezhető:

A Balkán Félsziget

I.

MACEDONIA, ÉSZAK-ALBÁNIA ÉS MONTENEGRO.

Tanulmányút **gróf Széchényi Pál** földmivelés-, ipar- és kereskedelmi, — valamint **báró Kemény Gábor** közmunka- és közlekedési miniszterek támogatásával 1885-ben —

Irta: **Strausz Adolf.**

152 rajzzal. A rajzok nagyobb része szerzőnek a helyszinén fölvett fényképei után készültek.

Ára a vaskos kötetnek . . . . . 5 frt.

Adorján Sándor

KELETI KÉPEK

Corfu — Alexandria

Kairó — Yaffa — Jeruzsalem

Konstantinápoly — Athén.

Ára diszes kiadásban 1 forint 50 kr.

SZÉCHENYI KÖNYVTÁR

A DANDY

írta

Cactus Mirtiflor.

Ára 60 kr.

A M. N. MUZEUM KÖNYVTÁRA

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár